

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

จากการทดลองเคลือบผิวด้วยวิธีการบอนในไตรเดคัน เพื่อปรับปรุงความแข็งของโลหะ ผสมไทเทเนียมนั้น สามารถสรุปและวิจารณ์ผลการทดลองได้ดังนี้

5.1 สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

1. สารตัวอย่างที่ผ่านการเคลือบผิวจะมีความแข็งและ ความต้านทานการสึกหรอที่เพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับสารที่ไม่ได้ผ่านการเคลือบผิว เพราะว่าการเคลือบผิว จะทำให้เกิดฟิล์มห้ามผิวเคลือบมาเคลือบที่บริเวณผิวของสารตัวอย่าง ทำให้สมบูติต่าง ๆ ของสารตัวอย่างนั้นดีขึ้น

2. ภายนอกได้เงินที่ทำการทดลอง สารตัวอย่างที่ผ่านการเคลือบผิวที่อุณหภูมิ 1300 เป็นเวลา 15 h จะให้ค่าความแข็งที่มากสุด และอัตราการสึกหรอจะต่ำสุด ของแต่ละชนิดสารตัวอย่าง เพราะที่อุณหภูมิสูงความสามารถในการทนทานของอะตอม C และ N ที่จะแพร่เข้าสู่ผิวของสารตัวอย่างจะดี ทำให้สมบูติของผิวเคลือบดีขึ้น และถ้าใช้เวลาการเคลือบผิวนาน ๆ อะตอมก็จะแพร่ได้มากทำให้สมบูติต่าง ๆ ของผิวเคลือบจะดี

3. สำหรับสารตัวอย่างที่เคลือบผิวโดยการเผาที่อุณหภูมิ 1000 K เป็นเวลา 2 h ค่าความแข็งจะมีค่าต่ำสุดนอกจากนี้ค่าอัตราการสึกหรอของทั้งสารตัวอย่างและหัวดัดจะมีค่ามากสุด เพราะว่า อุณหภูมิต่ำความสามารถในการเกิดปฏิกิริยาจะต่ำ และเวลาหัวดัดผิวเคลือบที่ได้จะมีลักษณะบางทำให้สมบูติต่าง ๆ ไม่ดีเท่าที่ควร

4. ค่าความแข็งของสารตัวอย่างที่ผ่านการเคลือบผิวจะเพิ่มขึ้นตามอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการเผา เพราะว่าถ้าอุณหภูมิและเวลาที่ใช้มาก การเคลือบผิวจะให้ผิวเคลือบที่มีสมบูติ ค่าความแข็งที่ได้จะมีค่าสูง

5. อัตราการสึกหรอของทั้งสารตัวอย่างและหัวดัดจะลดลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อ เพิ่มอุณหภูมิและเวลาในการเผา คือถ้าเพิ่มทั้งอุณหภูมิและเวลาผิวเคลือบที่เกิดขึ้นจะนานและแข็ง ทำให้สามารถทนทานต่อการสึกหรอได้

6. อัตราการเปลี่ยนแปลงมวลต่อพื้นที่ของสารตัวอย่างที่ผ่านการเคลือบผิวจะเพิ่มขึ้น เมื่ออุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการเผาเพิ่มขึ้น

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทดลอง

1. การเตรียมสารตัวอย่างต้องเป็นไปด้วยความระมัดระวังเริ่มตั้งแต่การตัด ต้องพยายามอย่าให้ขึ้นสารตัวอย่างเกิดการเขียง เพราะจะทำให้ค่าพื้นที่ผิวที่วัดได้คลาดเคลื่อน และใน การขัดผิดต้องแน่ใจว่าสารตัวอย่างไม่มีรอยใด ๆ
2. ในกระบวนการเคลือบผิวนั้น ต้องระมัดระวังในเรื่องของการทำสุญญากาศก่อนจะ เผา และแก๊สที่ใช้ทดลองต้องมีอัตราการไหลที่คงที่ตลอดเวลา นอกจากนี้ต้องตรวจสอบตลอดเวลา ว่ามีการอุดตันในท่อนำแก๊สหรือไม่
3. ในการวัดความแข็งปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือการวัดขนาดของรอยกดเป็นไปด้วย ความยากลำบาก เนื่องจากพื้นผิวของผิวเคลือบไม่เรียบสม่ำเสมอ กัน และต้องระมัดระวังเรื่องน้ำ หน้ากากที่ใช้กดด้วย
4. ใน การวัดอัตราการสึกหรอนั้น ปัญหาที่พบอยู่เสมอคือการวัดขนาดของรอยการสึก บนสารตัวอย่างและบนหัววัด จะทำได้ยากต้องใช้การประมาณ ดังนั้นอัตราการสึกหรอที่คำนวณ ได้จึงเป็นเพียงการประมาณเท่านั้น